

[Thorndahl]

meget direkte måde berettigelsen af parlamentsleden og den manglende respekt for folketing og regering. Ønsker man at være om vort folkestyre, så er den mest effektive måde at gøre det på at undlade at fremsætte så diskvalificerende ringe lovforslag som dette forslag.

Den tilfældighed, hvormed lovforslaget vil komme til at virke, vil naturligvis medføre konkurrenceforvridning og forstærket grænsehandel. På spørgsmålene herom har skatteministeren standardmæssigt og ubekymret udtalt, at konkurrenceforvridningen ikke skønnes at blive af væsentlig størrelse. Vi har allerede i dette år gennemført en række afgiftslove, som hver for sig medfører konkurrenceforvridning. Skatteministerens tankegang får mig derfor til at tænke på Zenons dialektik, hvor han har et eksempel med Akilles og skildpadden – selv om man måske nok kan sige, at dialektik sat i forbindelse med skatteministeren må opfattes som en eufemisme. Ligesom Zenon vil skatteministeren kunne påstå, at den rapfodede Akilles aldrig vil kunne indhente skildpadden, uanset hvor lille et forspring skildpadden får, og uanset hvor langt Akilles løber. Lige så rigtig er skatteministerens betragtning over den tilfældigt virkende og dårligt gennemtænkte afgiftspolitik, han hidtil har præsenteret folketinget for. Den samlede virkning af alle disse konkurrenceforvridende love er naturligvis voldsomme konkurrenceforvridninger for erhvervslivet.

Nu påstår socialdemokratiet, at partiet har en erhvervs politik, og det er vel teoretisk muligt, men på mig virker det nærmest, som om man med Osvald Helmuth vil kunne synges: det er ikke til at se det, hvis man ikke lige ved det.

Jeg synes, at dette lovforslag om afgift af detailsalgspakninger klart viser, hvad det drejer sig om for socialdemokratiet: tilfældigheder, binding af samfundsressourcer til helt unyttige formål, både i det offentlige og i virksomhederne, irritation i virksomhederne, forstærkelse af vanskelighederne ved at udvikle små virksomheder til større virksomheder og urimelige konkurrenceforvridninger.

Nå, men der er jo også andre af forligspartierne, der påstår, at de fører en erhvervs politik. Tag nu f. eks. partiet venstre. Partiet har eksempelvis stillet en forespørgsel om, hvorledes regeringen vil fremme etablerin-

gen, opvækstmulighederne og eksistensvilkårene for de mindre virksomheder, og partiet mener, sådan som det er fremført af venstres nuværende gruppeformand i en lang række aviser landet over, at det er påkrævet at forenkle den offentlige administration. Hr. Ivar Hansen uddyber dette med bl. a. den betragtning, at den næste store reform efter venstres opfattelse bør dreje sig om den offentlige administration, idet endemålet skal være forenkling, effektivitet og decentralisering.

Modsætningsvis lægger fremskridtspartiet det i en erhvervs politik, at beskæftigelsen skal forøges og vor konkurrenceevne skal forbedres. Derfor må fremskridtspartiet stemme mod lovforslaget ved tredje behandling.

Endelig skal jeg på fremskridtspartiets folketingsgruppes vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget udtaler, at vedtagelsen af emballageafgiften vil være en administrativ byrde for erhvervslivet, samtidig med at den bidrager til at forhøje pris- og omkostningsniveauet og skaber konkurrenceforvridning.

Efter tingets opfattelse er der langt mere behov for foranstaltninger, der kan lempe erhvervslivets byrder og lette pris- og omkostningsniveauet.

Tinget fortsætter derefter behandlingen af denne sag.«

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Ellemann-Jensen (V):

Dette afgiftslovforslag er en af de sidste frynser på augustforlig II. I venstre har vi loyalt levet op til forligets ordlyd, hvorefter vi skal hente 130 mill. kr. ved en afgift af detailemballage og samtidig indrette afgiften sådan, at den fremmer genbrug, men tager rimeligt hensyn til virksomhederne.

Det siger sig selv, at man ikke kan fremme genbrug helt uden at genere nogen virksomheder, først og fremmest dem, der fremstiller engangsemballage. Derfor har vi da også erkendt, at vi ikke kan stille alle virksomheder konkurrencemæssigt ens. Det er uden mening med den bundne opgave, som augustforligets tekst har stillet os.